

Śpiewnik patriotyczny

Ministerstwo
Obrony Narodowej

Śpiewnik, który oddajemy w Państwa ręce, powstał w ramach projektu **„Oręż i Obywatel – wałbrzyskie spotkania z historią”**, realizowanego przez **Fundację św. Jerzego**. Jego celem jest popularyzowanie historycznego dziedzictwa Wojska Polskiego, wzmacnianie postaw patriotycznych i obywatelskich oraz pielęgnowanie pamięci o wydarzeniach i bohaterach ważnych dla historii naszej Ojczyzny.

Publikacja stanowi jeden z trwałych rezultatów projektu realizowanego w Wałbrzychu. Obok wykładów historycznych, wyjazdu edukacyjnego i konkursu plastycznego śpiewnik ma służyć mieszkańcom jako narzędzie wspólnego przeżywania tradycji narodowych i patriotycznych.

Znalazły się w nim pieśni, które od pokoleń towarzyszą Polakom podczas uroczystości państwowych, rocznic historycznych i spotkań wspólnotowych. Są one nie tylko świadectwem pamięci o przeszłości, ale także wyrazem przywiązania do takich wartości jak wspólnota, odpowiedzialność, służba i szacunek dla symboli narodowych.

Mamy nadzieję, że śpiewnik ten będzie zachętą do wspólnego śpiewania, refleksji nad historią polskiego oręża oraz budowania więzi międzypokoleniowej w duchu pamięci, wdzięczności i troski o dobro wspólne.

ROTA

Uroczyscie

Słowa: Maria Konopnicka
Muzyka: Feliks Nowowiejski

1. Nie rzucim ziemi skąd nasz ród, nie damy pogrześć mowy,
 polski my naród, polski lud, królewski szczep piastowy.
 Nie damy, by nas zgnębił wróg! Tak nam dopomóż Bóg!
 Tak nam dopomóż Bóg!

Nie rzucim ziemi skąd nasz ród,
 Nie damy pogrześć mowy.
 Polski my naród, polski lud,
 Królewski szczep piastowy.
 Nie damy, by nas zgnębił wróg –
 Tak nam dopomóż Bóg!
 Tak nam dopomóż Bóg!

Nie będzie Niemiec pluć
 nam w twarz,
 Ni dzieci nam germani,
 Orężny stanie hufiec nasz,
 Duch będzie nam hetmani.
 Pójdziem, gdy zagrmi złoty róg –
 Tak nam dopomóż Bóg!
 Tak nam dopomóż Bóg!

Do krwi ostatniej kropli z żył
 Bronić będziemy ducha,
 Aż się rozpadnie w proch i w pył

Krzyżacka zawierucha.
 Twierdzą nam będzie każdy próg –
 Tak nam dopomóż Bóg!
 Tak nam dopomóż Bóg!

Przetrwamy złego losu dni,
 Duch nasz się zeń wyzwoli,
 A z naszych ofiar, trudu, krwi,
 Powstanie mściciel doli.
 W złoty wolności zagrmi róg –
 Tak nam dopomóż Bóg!
 Tak nam dopomóż Bóg!

Nie damy miana Polski zgnieść,
 Nie pójdziem żywo w trumnę,
 Na Polski imię, na Jej cześć
 Podnosim czoła dumne.
 Odzyska ziemię dziadów wnuk.
 Tak nam dopomóż Bóg!
 Tak nam dopomóż Bóg!

PIERWSZA KADROWA

Żywo

*Słowa: Tadeusz Oster-Ostrowski, Wacław Graba-Łęcki
Muzyka: melodia ludowa „Słwa gaska słwa, po Dunaju pływa...”*

1. Ra - du - je się ser - ce, ra - du - je się du - sza, gdy pierw - sza ka - dro - wa na wo -
- jen - kę ru - sza. Oj da, oj da da - na, kom - pa - nio ko - cha - na, nie masz to jak pierw - sza, nie!

Raduje się serce, raduje się dusza,
Gdy Pierwsza Kadrowa na wojenkę rusza.

**Oj, da, oj, da, dana, kompanio kochana,
Nie masz to jak Pierwsza, nie, o, nie!**

Chociaż w butach dziury, na mundurach łaty,
To Pierwsza Kadrowa pójdzie na armaty!

Oj, da, oj, da, dana...

Chociaż do Warszawy mamy długą drogę,
Ale przejdziem migiem, byle tylko w drogę!

Oj, da, oj, da, dana...

A gdy się szczęśliwie zakończy powstanie,
To Pierwsza Kadrowa gwardyją zostanie!

Oj, da, oj, da, dana...

A więc piersi naprzód, podniesiona głowa,
Bośmy przecież Pierwsza Kompania Kadrowa!

Oj, da, oj, da, dana...

PIECHOTA

*Słowa: Bolesław Lubicz Zahorski,
Leon Łuskino
Muzyka: Leon Łuskino*

Marszowo

1. Nie no - szą lam - pa - sów, lecz sza - ry ich strój, nie no - szą ni sre - bra, ni zło - ta, lecz

5 w pierw - szym sze - re - gu po - dą - za na bój, pie - cho - ta, ta sza - ra pie - cho - ta, lecz - cho - ta.

10 Ref.: Ma - sze - ru - ją strzel - cy, ma - sze - ru - ją, ka - ra - bi - ny błysz - czą, sza - ry strój,

14 a przed ni - mi drzew - ce sa - lu - tu - ją, bo za na - szą Pol - skę i - dą w bój!

Nie noszą lampasów lecz szary ich strój,
Nie noszą ni srebra, ni złota,
Lecz w pierwszym szeregu podąża na bój
Piechota, ta szara piechota. /bis
**Maszerują strzelcy, maszerują,
Karabiny błyszczą, szary strój,
A przed nimi drzewa salutują,
Bo za naszą Polskę idą w bój!**

Idą, a w słońcu kołysze się stal,
Dziewczęta zerkają zza płota,
A oczy ich dumne utkwione są w dal,
Piechota, ta szara piechota! /bis
Maszerują strzelcy, maszerują...

Nie grają im surmy, nie huczy im róg,
A śmierć im pod stopy się miota,
Lecz w pierwszym szeregu podąża na bój
Piechota, ta szara piechota. /bis
Maszerują strzelcy, maszerują...

PIERWSZA BRYGADA

Słowa: Tadeusz Biernacki, Andrzej Tadeusz Hałaciński
Muzyka: do „Marsza nr 10” orkiestry kieleckiej Straży Ogniowej

The musical score is written in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of four staves of music with lyrics underneath. Chords are indicated above the notes: Em, Am, H7, D7, G, and C. The lyrics are: 1. Le - gio - ny to żoł - nier - ska nu - ta, le - gio - ny to stra - cęń - ców los - . Le - gio - ny to żoł - nier - ska bu - ta, le - gio - ny to o - fia - rny stos! My - , Pierw - sza Bry - ga - da, strze - le - cka gro - ma - da, na stos rzu - ci - li - śmy swój ży - cia los, na stos, na stos!

Legiony to żołnierska nuta,
Legiony to straceńców los,
Legiony to żołnierska buta,
Legiony to ofiarny stos.

**My, Pierwsza Brygada,
Strzelecka gromada,
Na stos rzuciliśmy - swój życia los,
Na stos, na stos.**

O ileż mąk, ileż cierpienia,
O ileż krwi, wylanych łez.
Pomimo to - nie ma zwątpienia,
Dodawał sił - wędrowki kres.

My, Pierwsza Brygada...

Krzyczeli, żeśmy stumanieni,
Nie wierząc nam, że chcieć to móc.
Laliśmy krew osamotnieni,
A z nami był nasz drogi wódz!

My, Pierwsza Brygada...

Nie chcemy już od was uznania,
Ni waszych mów, ni waszych łez.
Skończyły się dni kołatania
Do waszych serc, do waszych kies.

My, Pierwsza Brygada...

Pamięta wszak Warszawa chwile,
Gdy szara garść legionów szła.
Rzucili nam: germanofile,
Spod oka znów spłynęła łza.

My, Pierwsza Brygada...

Dzisiaj już my jednością silni
Tworzymy Polskę — przodków mit,
Że wy w tej pracy nie dość pilni,
Zostanie wam potomnych wstyd!

My, Pierwsza Brygada...

Potrafim dziś dla potomności
Ostatki swych poświęcić dni,
Wśród fałszów siał siew szlachetności
Miazgą swych ciał, żarem swej krwi.

My, Pierwsza Brygada...

BOŻE COŚ POLSKĘ

Słowa: Alojzy Feliński, Antoni Górecki
Muzyka: Jan Nepomucen Kaszeński,
Jean Pierre Solié

1. Bo - że, coś Pol - skę przez tak licz - ne wie - ki o - ta - czał blas - kiem po - tę - gi i chwa - ły,
coś ją o - sła - niał tar - czą swej o - pie - ki od nie - szczęść, któ - re przy - gnę - bić ją mia - ły!
Ref.: Przed Two - ół - ta - rze za - no - sim bła - ga - nie: oj - czy - znę wol - ną po - blo - go - śław Pa - nie!

Boże, coś Polskę przez tak liczne wieki
Otaczał blaskiem potęgi i chwały,
Coś ją osłaniał tarczą swej opieki
Od nieszczęść, które przygnębić ją miały.

**Przed Two ołtarze zanosim błaganie:
Ojczyznę wolną pobłogosław, Panie!**

Ty, któryś potem tknięty jej upadkiem,
Wspierał walczących za najświętszą sprawę
I chcąc świat cały mieć jej męstwa świadkiem,
W nieszczęściach samych pomnażał jej sławę.

Przed Two ołtarze...

Wróć naszej Polsce świetność starożytną,
Użyźniaj pola, spustoszałe łąny,
Niech szczęście, pokój na zawsze zakwitną,
Przestań nas karać, Boże zagniewany!

Przed Two ołtarze...

Boże, którego ramię sprawiedliwe

Żelazne berła władców świata kruszy,
Skrusz naszych wrogów zamiary szkodliwe,
Obudź nadzieję w każdej polskiej duszy!

Przed Twe ołtarze...

Boże Najświętszy! Od którego woli
Istnienie świata, całego zależy,
Wyrwij lud polski z tyranów niewoli,
Wspieraj zamiary szlachetnej młodzieży!

Przed Twe ołtarze...

Gdy naród polski dzisiaj we łzach tonie,
Za naszych braci poległych błagamy,
By ich męczeństwem uwieńczone skronie
Nam do wolności otworzyły bramy.

Przed Twe ołtarze...

Powstała z grobu na Twe władne słowo
Polska, wolności narodów chorąży,
Pierzchnęły straże, a ponad jej głową
Znowu swobodnie Orzeł Biały krąży!

Przed Twe ołtarze...

BIAŁE RÓŻE

Słowa: Jan Lankau, Kazimierz Wroczyński
Muzyka: Mieczysław Kozar-Słobódzki

1. Roz - kwi - ta - ly pą - ki bia - łych róż, wróć, Ja - sień - ku, z tej wo - jen - ki już,
9 wróć, u - ca - łuj, jak za daw - nych lat, dam ci za to ró - ży naj - pięk - niej - szy kwiat! (Ach)
17 wróć, u - ca - łuj, jak za daw - nych lat, dam ci za to ró - ży naj - pięk - niej - szy kwiat!

Rozkwitają pęki białych róż,
Wróć, Jasieńku, z tej wojenki już!
**Wróć, ucałuj, jak za dawnych lat,
Dam ci za to róży najpiękniejszy kwiat! /bis**

Kładłam ci ja idącemu w bój
Białą różę na karabin twój,
**Nimeś odszedł, mój Jasieńku stąd,
Nimeś próg przestąpił, kwiat na ziemi zwiądl. /bis**
Ponad stepem nieprzejrzana mgła,
Wiatr w burzanach cichuteńko łka.
**Przyszła zima, opadł róży kwiat,
Poszedł w świat Jasieńko, zginął za nim ślad. /bis**

Już przekwitły pęki białych róż,
Przeszło lato, jesień, zima już,
**Cóż ci teraz dam, Jasieńku, hej!
Gdy z wojenki wrócisz do dziewczyny swej? /bis**

Hej, dziewczyno, ułan w boju padł,
Choć mu dałaś białej róży kwiat,
**Czy nieszczyry był twej dłoni dar,
Czy też może wygasł twego serca żar? /bis**

W pustem polu zimny wichur dmie,
Już nie wróci twój Jasieńko, nie;

**Śmierć okrutna zbiera krwawy łup,
Zakopali Jasia twego w ciemny grób. /bis**

Jasieńkowi nic nie trzeba już,
Bo mu kwitną pęki białych róż;
**Tam pod jarem, gdzie w wojence padł,
Wyrósł na mogile białej róży kwiat. /bis**

Nie rozpaczaj, lube dziewczę, nie,
W polskiej ziemi nie będzie mu źle,
**Policzony będzie trud i znój,
Za Ojczyznę poległ ukochany twój. /bis**

PRZYBYLI UŁANI

*Słowa: Feliks Gwiżdż
Muzyka: melodia ludowa*

Przybyli ulani pod okienko, /bis
Pukają, wołają: puść, panienko!
/bis

O Jezu, a cóż to za wojacy? /bis
Otwieraj, nie bój się, to
czwartacy. /bis

Przyszliśmy tu poić nasze konie,
/bis
za nami piechoty cale błonie. /bis
O Jezu, a dokąd Bóg prowadzi?
/bis

Warszawę odwiedzić byśmy
radzi. /bis

Gdy zwiedzim Warszawę, już
nam pilno /bis
zobaczyć to nasze stare Wilno.
/bis

A z Wilna już droga jest gotowa,
/bis
prowadzi prościutko aż do
Lwowa. /bis

HEJ, HEJ, UŁANI!

*Słowa: autor nieznany
Muzyka: melodia ludowa*

1. U - ła - ni, u - ła - ni, ma - lo - ua - ne dzie - ci, nie - je - dna pa - nien - ka, za u - a - mi po - le - ci.

9 Hej, hej, u - ła - ni, ma - lo - ua - ne dzie - ci, nie - jed - na pa - nien - ka za u - a - mi po - le - ci.

Ułan, chłopak ładny,
ułan, chłopak gładki,
kochają go panny,
kochają mężatki.

**Hej, hej, ułani,
malowane dzieci,
niejedna panienka
za wami polec!**

Niejedna panienka
i niejedna wdowa
za wami ułani
polecieć gotowa.
Hej, hej, ułani...

Nie ma takiej wioski,
ani takiej chatki,
żeby nie kochały
Ułana mężatki.

Hej, hej, ułani...
Babcia umierała,

jeszcze się pytała,
czy na tamtym świecie
Ułani będziecie?
Hej, hej, ułani...

Jedzie ułan, jedzie,
konik pod nim płąsa,
czapkę ma na bakier
I pokręca wąsa.
Hej, hej, ułani...

Jedzie ułan, jedzie,
szablą pobrzękuje,
uważaj dziewczyno,
bo cię pocałuje.
Hej, hej, ułani...

A niech pocałuje,
nikt mu nie zabrania,
wszak on swoją piersią
ojczyznę osłania.
Hej, hej ułani...

O MÓJ ROZMARYNIE

Słowa: Wacław Denhoff-Czarnecki
Muzyka: melodia ludowa

Spokojnie

1. O mój roz - ma - ry - nie roz - wi - jaj się! O mój roz - ma - ry - nie

roz - wi - jaj się! Pój - dę do dziew - czy - ny, pój - dę do je - dy - nej, za - py - tam się.

Pój - dę do dziew - czy - ny, pój - dę do je - dy - nej, za - py - tam się.

O mój rozmarynie rozwijaj się,
o mój rozmarynie rozwijaj się.
Pójdę do dziewczyny, pójdę do jedynej
Zapytam się.
Pójdę do dziewczyny, pójdę do jedynej
Zapytam się.

A jak mi odpowie: nie kocham cię,
A jak mi odpowie nie kocham cię.
Ułani werbują, strzelcy maszerują
Zaciągnę się.
Ułani werbują, strzelcy maszerują
Zaciągnę się.

Dadzą mi konika cisawego,
Dadzą mi konika cisawego.
I ostrą szabelkę, i ostrą szabelkę
Do boku mego.
I ostrą szabelkę, i ostrą szabelkę
Do boku mego.

Dadzą mi kabacik z wyłogami,
Dadzą mi kabacik z wyłogami.

I czarne buciki i czarne buciki
Z ostrogami.
I czarne buciki i czarne buciki
Z ostrogami.

Dadzą mi manierkę z gorzałczyną,
Dadzą mi manierkę z gorzałczyną.
Ażebym nie tęsknił, ażebym nie tęsknił
Za dziewczyną.
Ażebym nie tęsknił, ażebym nie tęsknił
Za dziewczyną.

Pójdziemy z okopów na bagnety,
Pójdziemy z okopów na bagnety.
Bagnet mnie ukłuje, śmierć mnie ucałuje
Ale nie ty.
Bagnet mnie ukłuje, śmierć mnie ucałuje
Ale nie ty

PŁYNIE WISŁA PŁYNIE

*Słowa: Edmund Wastlewski
Muzyka: Kazimierz Hofman*

The musical score is written for a single melodic line in 2/4 time. The key signature has one flat (B-flat). The melody consists of two lines of music. The first line starts with a treble clef and a key signature of one flat. It contains four measures of music, each with a chord symbol above it: F, B, F, B, F. The lyrics '1. Pły - nie Wis - śla, pły - nie po pol - skiej kra - i - nie, po pol - skiej kra - i - nie,' are written below the first line. The second line starts with a treble clef and a key signature of one flat. It contains four measures of music, each with a chord symbol above it: C7, F, C7, F, C7, F, C7, F. The lyrics 'zo - ba - czy - ła Kra - ków, pew - nie go nie mi - nie. Zo - ba - czy - ła Kra - ków, pew - nie go nie mi - nie.' are written below the second line.

1. Pły - nie Wis - śla, pły - nie po pol - skiej kra - i - nie, po pol - skiej kra - i - nie,
zo - ba - czy - ła Kra - ków, pew - nie go nie mi - nie. Zo - ba - czy - ła Kra - ków, pew - nie go nie mi - nie.

Płyńcie Wisła, płynię po polskiej krainie
Po polskiej krainie
Zobaczyła Kraków, pewnie go nie minie
Zobaczyła Kraków, pewnie go nie minie

Zobaczyła Kraków, wnet go pokochała
Wnet go pokochała
A w dowód miłości, wstęgą opasała
A w dowód miłości, wstęgą opasała

Chociaż się schowała w Niepołomskie lasy
W Niepołomskie lasy
I do morza wpada, płynie jak przed czasy
I do morza wpada, płynie jak przed czasy

Nad moją kolewą matka się schylała
Matka się schylała
I po polsku pacierz mówić nauczała
I po polsku pacierz mówić nauczała

Ojczy nasz i zdrowaś i skład apostolski
I skład apostolski
Bym do śmierci kochała cały Naród Polski
Bym do śmierci kochała cały Naród Polski

Płynie Wisła, płynie po polskiej krainie
Po polskiej krainie
A dopóki płynie, Polska nie zaginie!
A dopóki płynie, Polska nie zaginie!
A dopóki płynie, Polska nie zaginie!
A dopóki płynie, Polska nie zaginie!

JAK DŁUGO W SERCACH NASZYCH

Słowa: Konstanty Krumłowski
Muzyka: ks. Władysław Piątkiewicz

Umiarkowanie

1. Jak dłu - go w ser - cach na - szych choć kro - pla pol - skiej
krwi, jak dłu - go w ser - cach na - szych oj - czy - sta mi - łość tkwi.

Ref.: Stać bę - dzie kraj nasz ca - ły, stać bę - dzie Pia - stów gród,
zwycię - cie - ży O - rzeł Bia - ły, zwycię - cie - ży pol - ski lud.

Jak długo w sercach naszych
Choć kropla polskiej krwi
Jak długo w sercach naszych
Ojczysta miłość tkwi

Stać będzie kraj nasz cały
Stać będzie Piastów gród
Zwycięży Orzeł Biały
Zwycięży polski lud

Stać będzie kraj nasz cały
Stać będzie Piastów gród
Zwycięży Orzeł Biały
Zwycięży polski lud

Jak długo na Wawelu
Brzmi Zygmunowski dzwon
Jak długo z gór karpackich
Rozbrzmiewa polski ton

Stać będzie kraj nasz cały
Stać będzie Piastów gród
Zwycięży Orzeł Biały

Zwycięży polski lud
Stać będzie kraj nasz cały
Stać będzie Piastów gród
Zwycięży Orzeł Biały
Zwycięży polski lud

Jak długo Wisła wody
Na Bałtyk będzie słać
Jak długo polskie grody
Nad Wisłą będą stać

Stać będzie kraj nasz cały
Stać będzie Piastów gród
Zwycięży Orzeł Biały
Zwycięży polski lud

Stać będzie kraj nasz cały
Stać będzie Piastów gród
Zwycięży Orzeł Biały
Zwycięży polski lud

Jak długo święta wiara
Ożywia polską krew
Stać będzie polska cała
Bo każdy Polak lew

HYMN PAŃSTWOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

śl. : Józef Wybicki

Uroczyste, niezbyt szybko

Je - szcze Pols - ka nie zgi-nę - ła, — kie - dy my ży - je - my.

5 Co nam o - bca prze - moc wzię - ła, — sza - błą od - bie - rze - my.

9 Marsz, marsz, Dą - bro - wski, z zie - mi wło - skiej do Pols - ki,

13 za two - im prze - wo - dem złą - czym się z na - ro - dem.

Jeszcze Polska nie zginęła,
Kiedy my żyjemy.
Co nam obca przemoc wzięła,
Szablą odbierzemy.

**Marsz, marsz Dąbrowski,
Z ziemi włoskiej do Polski.
Za twoim przewodem
Złączym się z narodem.**

Przejdziem Wisłę, przejdziem
Wartę,
Będziem Polakami.
Dał nam przykład Bonaparte,

Jak zwyciężać mamy.
Marsz, marsz ...

Jak Czarniecki do Poznania
Po szwedzkim zaborze,
Dla ojczyzny ratowania
Wrócim się przez morze.
Marsz, marsz ...

Już tam ojciec do swej Basi
Mówi zapłakany -
Słuchaj jeno, pono nasi
Biją w tarabany.
Marsz, marsz ...

Spis treści

ROTA	3
PIERWSZA KADROWA.....	4
PIECHOTA	5
PIERWSZA BRYGADA	6
BOŻE COŚ POLSKĘ	8
BIAŁE RÓŻE	10
PRZYBYLI UŁANI.....	11
HEJ, HEJ, UŁANI!	12
O MÓJ ROZMARYNIE	13
PŁYNIE WISŁA PŁYNIE.....	14
JAK DŁUGO W SERCACH NASZYCH	16
HYMN PAŃSTWOWY	18

Biuro Projektu

Oręż i Obywatel – wałbrzyskie spotkania z historią

ul. św. Jerzego 1

58-304 Wałbrzych

tel.: 603 566 133

**Zadanie publiczne jest współfinansowane ze środków otrzymanych
od Ministra Obrony Narodowej**

(egzemplarz bezpłatny)